

[Socialministeren.]

Øjeblikket — i Aar, end de lagde Vægt paa at faa de tilsvarende Oplysninger før Vedtagelsen af Loven af 4. April 1928, idet Forholdet dog er det, at man maatte staa langt mere usikker overfor Stigningen i Hjælpekasseudgifterne i 1928—29, end man maa gøre i Øjeblikket. Paa Grundlag af Udgifterne for Hjælpekasserne i 1926—27 paa godt 8 Mill. Kr. vedtog de to ærede Partier Loven af 4. April 1928, altsaa paa et Tidspunkt, hvor de ikke kunde vide noget om, hvor store Hjælpekasseudgifterne for 1927—28 vilde blive, men i dette Øjeblik, i en fuldkommen tilsvarende Situation, hvor de ved, at Hjælpekasseudgifterne er tilnærmelsesvis dobbelt saa store som i 1926—27, afviser de to samme ærede Partier at stemme for et Lovforslag af samme Art som Loven af 4. April 1928. Denne Begrundelse er i højeste Grad formel og har intet med Realitet eller Saglighed at gøre.

Det ærede Venstremindretal har dernæst et Argument til, nemlig at det er ligegyldigt eller relativt ligegyldigt, om dette Lovforslag bliver vedtaget til Efteraaret eller det vedtages nu. Det vilde maaske i al Almindelighed kunne siges, men det kan ikke være den ærede Ordfører Hr. Duborg ubekendt, at der er mange Kommuner, hvis Budgetter netop paa Grund af de stigende Hjælpekasseudgifter er saa haardt spændt, at det vil være en betydelig Lettelse at faa dette Tilskud vedtaget nu og ikke om et halvt eller et helt Aar.

Endelig anfører det konservative Mindretal den Betragtning mod at stemme for Lovforslaget, at man ikke bør gaa til en Nyordning af Statens og Kommunernes Mellemværende ved en stykkevis Lovgivning. Det forekommer mig, at man ikke kan betragte Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten skal deltage i Kommunernes Hjælpekasseudgifter med $\frac{3}{4}$, $1\frac{1}{2}$ eller $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. som noget i Retning af en Nyordning af Statens og Kommunernes Mellemværende.

Jeg maa derfor beklage, at de to ærede Mindretal har taget det Standpunkt, de har, og taget det ud fra rent formelle Betragtninger og ikke har villet tage Hensyn til Realiteten i Sagen: at Stillingen i Virkeligheden er vanskeligere nu, end den var i 1928, da begge de ærede Partier gik med. Jeg anbefaler at vedtage Lovforslaget i den af Flertallet foreslaaede Skikkelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—5

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Handel med samt Tilvirkning og Besiddelse af Vaaben m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3565; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1507).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Jesper Simonsen): Udvalget har afholdt flere Møder og har ogsaa haft en Forhandling med Justitsministeren om det foreliggende Lovforslag. Som det fremgaar af Betænkningen, har et Mindretal indenfor Udvalget stillet forskellige Ændringsforslag. Der er saaledes foreslaaet den Ændring til § 4, at den Undtagelse, som § 4, Stk. 2, gør for Statsmyndigheder med Hensyn til Reglerne i Lovforslagets § 2, Stk. 1, og § 3, ogsaa skal komme kommunale Myndigheder og visse frivillige Korps, nemlig de, der har Overenskomst med Forsvarsministeren i Henhold til Loven af 7. August 1922 om Hærens Ordning, og endelig de under Overbestyrelsen for De danske Skytte- og Gymnastikforeninger eller Dansk Idrætsforbund staaende Skytteforeninger til gode — for den sidste Gruppens Vedkommende dog kun, „med mindre Justitsministeren under særlige Forhold ikke finder Anledning til at træffe anden Beslutning.“

Endvidere foreslaar Mindretallet, at §§ 7, 8 og 10 udgaar, og at Lovens Titel ændres under Hensyn til de Ændringer, Lovforslagets Indhold undergaar, hvis Mindretallets Ændringer vedtages.

Om disse af Mindretallet stillede Ændringsforslag skal jeg ikke udtale mig nærmere nu, men vente til Mindretallet har motiveret dem. Jeg skal endnu kun tilføje, at det, der i Udvalget er kommet frem fra Mindretallets Side, ikke har kunnet overbevise Flertallet indenfor Udvalget om Betimeligheden af at foretage Ændringer i Lovforslaget. Flertallet har kunnet tiltræde det, saaledes som det er fremsat, og